

иска билета ѝ. Тя му казала: „Азъ съмъ царска дъщеря, дъщеря на Бога и пжтувамъ безплатно.“ Кондукторътъ не хваналъ вѣра на това, че тя била царска дъщеря и я свалилъ още на първата станция, като ѝ съставилъ актъ за нарушение на законитѣ въ държавата. По сжщия начинъ нѣкой човѣкъ казва: „Знаешъ ли кой съмъ азъ?“ — Кой си ти? — Царски синъ съмъ. — Не, ти си човѣкътъ, съ когото кондукторътъ лесно ще се справи. Съврѣменнитѣ хора трѣбва да се освободятъ отъ своитѣ заблуждения. Ако нѣкой човѣкъ иска да покаже, че е духовенъ, прѣди всичко, той трѣбва да има въ себе си сила и мощъ, да прави чудеса, каквито обикновенитѣ хора не могатъ да правятъ.

Единъ човѣкъ разправялъ, че прѣди 20 години могълъ да лѣкува болни, да възкресява мъртви и т. н.. Казватъ му: „Хайде, опитай се и сега да излѣкувашъ нѣкой умиращъ или да възкрѣсишъ нѣкой умрѣлъ, както си правилъ това прѣди 20 години! — Сега вече изгубихъ силата си. — Не е така. Защо прѣди 20 години си ималъ сила, а сега си я изгубилъ? Това не говори добрѣ за тебе. Човѣкъ, койго има сила да лѣкува, той и сега ще има сила да лѣкува, както и прѣди 20 години. Законътъ и въ миналото, и сега трѣбва да бжде единъ и сжщъ. Не може да има изключения отъ този законъ. Изключенията говорятъ, че има нѣкакво нарушение на Божиитѣ закони, а нарушения има всѣкога въ личния животъ на човѣка. Когато човѣкъ помисли за себе си, че е факторъ въ свѣта, той е вече на погрѣшната страна. Човѣкъ трѣбва да знае, че Богъ е начало и край на нѣщата, и когато започва нѣкаква работа, той трѣбва да съзнава, че Богъ дѣйствува чрѣзъ него. Отиде ли при нѣкой боленъ, нека първо се обърне къмъ Господа и каже: „Господи моля ти се, помогни ми да излѣкувамъ този боленъ!“ Не може ли да го излѣкува, той трѣбва да знае, че между Бога и неговото съзнание нѣма никаква